

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítélőtábla az Alberti Ügyvédi Iroda ,(ügyintéző: Dr. Alberti Péter ügyvéd) által képviselt **I.rendű felperes neve I.r., II.rendű felperes neve II.r., III.rendű felperes neve III.r., IV.rendű felperes neve IV.r. felpereseknek** a Mocsnikné dr. Holló Judit jogtanácsos és dr. Vida Márta jogi előadó által képviselt **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) **I.r., dr. Sándor Bernadette Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr.Sándor Bernadette ügyvéd)** által képviselt **"A" II.r, III.rendű alperes neve III.r., III.rendű alperes neve** által képviselt **IV.rendű alperes neve IV.r.,** a dr. Sándor Bernadette Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Sándor Bernadette ügyvéd) által képviselt **V.rendű alperes neve V.r.** és a személyesen eljáró **VI.rendű alperes neve VI.r. alperesek** ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése és szolgalmi jog megállapítása iránti perében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság által 2007. november 9. napján meghozott 4.P.20.628/2004/65. sorszámú ítélete ellen a felperesek részéről 67.sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a megfellebbezett részében helybenhagyja.

Kötelesek a felperesek 15 nap alatt egyetemlegesen megfizetni az I.r. alperes részére 12.000,- (Tizenkétezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelesek a felperesek egyetemlegesen megfizetni az illetékügyben eljáró hatóság javára a felhívásban megjelölt időben és módon 69.200,- (Hatvankilencezer-kétszáz) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A megyei bíróság - kizárólag a perköltség vonatkozásában - fellebbezéssel támadott ítéletében átjárási szolgalmi jogot alapított a II. és V.r. alpereseknek az **"Helység"...** 1.hrsz-ú és a III.r. alperesnek a ...2 hrsz-ú ingatlanai terhére és

az I-IV.r. felperesek ...3 hrz. alatt nyilvántartott ingatlan mindenkori tulajdonosai illetve birtokosai javára. A szolgalmi jog bejegyzésének tűrésére kötelezte a IV. és VI.r. alpereseket. Kötelezte az I.r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I-IV.r. felpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak összesen 470.000,- forintot kártérítés címén, továbbá 80.000,- forintot földút létesítése jogcímén. Kötelezte a felpereseket, hogy 20 napon belül fizessenek meg egyetemlegesen III. és IV.r. alpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 360.000,- forintot szolgalmi alapítás ellenértéke jogcímén, továbbá a II. és V.r. alperesnek 110.000,- forintot szolgalmi jog módosulása ellenértéke jogcímén.

Egyben megkereste az I.rendű alperest a szolgalmi jog bejegyzése illetve módosítása érdekében.

Kötelezte az I.r. alperest, hogy fizessen meg az I-IV.r. felpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 15 napon belül 48.393,- forint perköltséget.

Kötelezte a II. és V.r. alperest, hogy egyetemlegesen fizessenek meg I-IV.r. felpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 12.100,- forint, míg a III.r. alperes, összesen 26.400,- forint perköltség megfizetésére kötelezte a felperesek javára. Megállapította, hogy ezt meghaladóan a perben felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

A megyei bíróság ítéletében a perköltség vonatkozásában megállapította, hogy a felperesek keresetüket többször és jelentős mértékben módosították. A keresetfelemelés folytán a maximális pertárgyérték 5.980.000,- + 290.000,- forint + szolgalmi jog bejegyzések perértéke (110.000,- forint + 360.000,- forint) volt. Felperesek eredeti keresetükben az alperest 1.800.000,- forint megfizetésére kérték kötelezni szolgalmi joguk elvesztése miatt. A keresetmódosításokra szakértői vélemények beszerzése után került sor. A felmerült szakértői díj összege összesen 329.790,- forint volt. Ebből a felperesek 159.790,- forintot, az I.r. alperes 170.000,- forintot fizetett meg.

A megyei bíróság szerint a Pp. 81.§.(2) bekezdése értelmében ha a per kártérítésre irányul, vagy olyan követelés iránt folyik, amelynek összegszerű megállapítása bírói mérlegeléstől függ, az ellenfelet akkor is kötelezni lehet a terhére megállapított marasztalási összegnek megfelelő perköltség megfizetésére, ha a bíróság a követelt összegnél kevesebbet ítélt ugyan meg, de a követelt összeg nem tekinthető nyilvánvalóan eltúlzottnak.

Álláspontja szerint a felperesek pernyertessége a felemelt keresethez viszonyítva 8 %-osra tehető, így a felperesek által benyújtott készkiadások összegének (311.161,- forint) 8 %-át, azaz 24.893,- forintot köteles az I.r. alperes pervesztessége arányában is megfizetni.

Ugyanakkor a már felhívott Pp.81.§. (2) bekezdése alapján az I.r. alperes köteles megfizetni a 23.500,- forint összegű, a 12/1991.(IX.29.) IM. számú rendelet szerint irányadó perköltséget is.

A szakértői költséget a bíróság nem osztotta meg a felek között, mivel az eddigi előlegezést arányosnak tekintette.

A megyei bíróság álláspontja szerint a felperesek nem célszerű pervitele miatt csak 2005.évben nyújtottak be keresetet a "Helység"...1 illetve a ...2 hrsz-ú ingatlan tulajdonosaival szemben. Még 2003. december 8-án a bíróság felhívása ellenére is akként nyilatkoztak, hogy az eredeti állapot helyreállítását kérik a ..4 hrsz-ú ingatlanon és sürgősnek ítélik III.rendű alperes és "A" megkeresését. Ugyanakkor a Legfelsőbb Bíróság végzése szerint anyagi kár az a kiadás és költségek lehet, amivel elérhetik azt a fizikai és jogi lehetőséget, hogy ingatlanuk a közútról megközelíthető legyen. A II-V.r. alperessel szembeni eljárás csak 2005.évben indult meg.

A megyei bíróság ítélete ellen kizárólag az I-IV.r. felperesek nyújtottak be fellebbezést az I.r. alperes által fizetendő perköltség felemelése iránt. Kérték a megyei bíróság ítéletének a perköltségre vonatkozó rendelkezésének megváltoztatását akként, hogy az I.r. alperes összesen 1.211.161,- forint perköltséget legyen köteles megfizetni az I-IV.r. felperesek részére. Igényt tartottak a másodfokú perköltség megfizetésére is.

Fellebbezésük indokolásában vitatták, hogy pervitelük nem lett volna célszerű. Az I., a III. és a IV.r. felperesek jogelődje néhai "B" és a II.r. felperes az I.r. alperes eredménytelen írásbeli felszólítását követően 1997. október 3-án nyújtotta be a keresetlevelét a megyei bírósághoz. Az első keresetükben valóban először az ingatlanuk forgalmi értékcsökkenését jelölték meg kárként. A megyei bíróság azt követően utasította el felperesek keresetét, hogy a felperesek arra vonatkozóan tettek szakértői bizonyítási indítványt, a szakértői azokat a költségeket munkálja ki, amely ahhoz szükséges, hogy ingatlanuk ismételten megközelíthető legyen. Ezen bizonyítási indítványukat a megyei bíróság a P.21.170/1997. számú ügyben elutasította és a felperesek keresetét is. A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Pf.V.25.539/1999/4.sorszámú végzésével a megyei bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és újabb határozat hozatalára utasította. A megismételt eljárásban a beszerzett szakértői vélemény alapján hozott ítéletet a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság, a felperesek felemelt keresetének helyt adva kötelezte az alperest kártérítésre.

A P.20.696/2001/18. számú ítéletet azonban a Legfelsőbb Bíróság a Pf.V.24.838/2002/7. sorszámú végzésével a szakértői vélemény hiányosságaira figyelemmel hatályon kívül helyezte.

Az újabb eljárásban "C" 2005. februári szakértői véleményéből vált nyilvánvalóvá a felperesek előtt, hogy a legolcsóbb megoldás ingatlanuk megközelíthetősége szempontjából az "**Helység**"...1. és az "**Helység**" ...2. hrsz-ú ingatlanokon alapítandó szolgalmi jog. Ezért vált szükségessé ezen ingatlanok tulajdonosaira, haszonélvezőire - a II-VI.r. felperesekre - a kereset kiterjesztés és a kártérítési keresetnek a szolgalmi jog alapítására vonatkozó keresettel történő összekapcsolása. Ezen szakértői véleményből tűnt ki, hogy olyan jelentős mértékben olcsóbb megoldást talált a szakértő a korábbi megoldáshoz képest, amely nyilvánvalóvá tette a felperesek előtt, hogy az érintett ingatlanok tulajdonosaitól ilyen áron nem fognak tudni szolgalmi jogot vásárolni, ezért feltétlenül szükséges a kártérítési és szolgalmi jog alapítására vonatkozó kereset összekapcsolása.

A két kereset (a kártérítési és a szolgalmi jog alapítási) összekapcsolására vonatkozó lehetőséget a megyei bíróság olyan mértékben nem látta fennállni, hogy a 19.P.20.628/2004.számú ügyben a 14. sorszámú végzésében a két ügyet elkülöníteni rendelte. Jelen fellebbezéssel érintett ítéletben mégis e körben utalt a felperesek célszerűtlen pervitelére.

A megyei bíróság nem döntött az I.r. alperest terhelő perköltségek tekintetében a felperesek készkiadásairól, melyre vonatkozóan 2007. október 31-i tárgyaláson a felperesek 16 oldalas összesítővel ellátott költségjegyzéket csatoltak. Ennek összegét 311.161,- forintban jelölték meg.

Álláspontjuk szerint téves a megyei bíróság azon álláspontja, hogy a jelen ügyben a 12/1991. (IX.29.) IM. számú rendeletet kellene alkalmazni az I.r. alperessel szemben. Emellett mind ezen rendelet, mind valamennyi későbbi, az ügyvédi munkadíjjal kapcsolatos rendelet a készkiadások megtérítésének lehetőségét tartalmazza.

Kiemelten hivatkoztak arra, hogy a Legfelsőbb Bíróság a Pf.V.25.539/1999/4.sorszámú végzésével fejenként 50.000,- forintban állapította meg a másodfokú eljárásban felmerült perköltség összegét, míg a Pf.V.24.838/2002/7. számú végzésével fejenként 150.000,- forintban.

A megyei bíróság az I.r. alperes terhére a felperesek teljes pernyertességére figyelemmel megállapított perköltség mértékére nincs tekintettel az ügy bonyolultságára, az eljárás hosszára, arra, hogy a felperesek előbb az elsőfokú bíróság bizonyítási indítványukat elutasító téves jogi álláspontja

okán, majd az elsőfokú bíróság által kirendelt szakértő által adott szakértői vélemény hiányosságai okán kényszerültek harmadszor elsőfokú eljárásra.

Nincs tekintettel a felperesek jogi képviselője által kifejtett munkára, az ügy bonyolultságára, egyebek mellett arra, hogy a közigazgatási jogkörben okozott kárfelelősséggel kapcsolatos keresetet a felperesek újszerűen kapcsolták össze más bíróság hatáskörébe tartozó keresettel.

Figyelmen kívül hagyta azt a tényt is a megyei bíróság, hogy az I.r. alperes az eljárás kezdeti szakaszában teljes körűen vitatta felelősségét.

Mindezek után a felpereseket illető perköltség összegét 900.000,- forint ügyvédi munkadíjban és 311.161,- forint készkiadásban, mindösszesen 1.211.161,- forintban határozták meg és ennek viselésére kérték kötelezni az I.r. alperest.

Az I.r. alperes fellebbezési ellenkérelmében a megyei bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján.

Álláspontja szerint a megyei bíróság helyesen rendelkezett az általa meghivatkozott Pp. 81.§. (2) bekezdése alapján, amikor a felperesek pernyertességét a felemelt keresetükhöz képest 8 %-ban határozta meg és a perköltséget - azon belül a készkiadások I.r. alperes által megfizetendő összegét - ítéletében ehhez az arányhoz igazodóan állapította meg.

Nem helytálló a felperesek azon hivatkozása, hogy a megyei bíróság nem döntött a felperesek készkiadásairól, továbbá az sem, hogy a felperesek teljes körűen pernyertesek lettek.

Az ítéltábla a fellebbezést a Pp.253.§. (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között, valamint a Pp.256/A.§. (1) bekezdés b./ pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és az alábbiak szerint megalapozatlannak találta.

Az ítéltábla álláspontja szerint a megyei bíróság az általa felhívott jogszabályi rendelkezések és indokok alapján helyesen és megalapozottan döntött a felperesek javára járó perköltség összegéről. Az ítéltábla e körben mindenben osztotta a megyei bíróság jogi álláspontját és az ítélet indokolásában foglaltakat. A fellebbezésben felhozott érvekre figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

Az elsőfokú eljárás adataiból megállapítható, hogy a felperesek a hosszantartó eljárás során keresetüket több alkalommal módosították. Eredeti keresetükben az alperest 1.800.000,- forint megfizetésére kérték kötelezni a

szolgalmi joguk elvesztése miatt. Ezt követően keresetüket felemelték és e körben a maximális pertárgyérték 6.740.000,- forint volt.

Ugyanakkor a megyei bíróság a Legfelsőbb Bíróság Pfv.I.20.885/2006/2.sorszámú végzésében kifejtettekre figyelemmel a jelen eljárásban a pertárgyértéket összesen 470.000,- forintban (110.000,- forint + 360.000,- forint) állapította meg.

A felperesek a leszállított kereset tekintetében ugyan teljes egészében pernyertesek lettek, a kereset leszállítása azonban a perköltség viselése szempontjából a pervesztességgel azonos következménnyel jár. (Legfelsőbb Bíróság Gf.III.33.786/1992.)

Így a megyei bíróság az általa meghivatkozott Pp.81.§. (2) bekezdése alapján a 8 %-os mértékű pernyertességnak megfelelő arányban helyesen kötelezte az l.r. alperest az általa meghatározott 311.161,- forintot kitevő készkiadások összegének a megfizetésére.

Az ítélet tábla annyiban osztotta a felperesek fellebbezési érvelését, hogy az ügyvédi munkadíj összegének a megállapítására nem a megyei bíróság által meghivatkozott 12/1991.(IX.29.) IM. számú rendelet rendelkezéseit kell alkalmazni, ez azonban az ítélet érdemi helyességét nem érinti.

A felperesek a keresetlevelüket 1997. október 6. napján nyújtották be a Komárom-Esztergom Megyei Bírósághoz és ez időszakban nem vitásan a számú rendelet volt az irányadó az ügyvédi munkadíj összegének a megállapítása során. Ezt az IM. számú rendeletet azonban a 8/2002. (III.30.) IM. számú rendelet 5.§. (2) bekezdés a./ pontja hatályon kívül helyezte, így a perköltség összegének a megállapítására a 8/2002.(III.30.) IM. számú rendelet rendelkezései az irányadók. Ezen IM. számú rendelet 5.§. (1) bekezdése ugyanis kimondta, hogy „e rendelet a kihirdetését követő 30. napon lép hatályba. Rendelkezéseit a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.”

A felhívott IM. számú rendelet 3. §. (2) bekezdése szerint ha a bíróság az (1) bekezdés a./ pontjában meghatározott ügyvédi munkadíjat eltúlzottnak tartja, a képviselő ellátásával felmerült költség összegének megállapítása során ügyvédi munkadíj perköltségként érvényesíteni kívánt összegét az általa indokoltnak tartott mértékre leszállítja.

Mivel az ítélet tábla álláspontja szerint is a felperesek a többszörösen módosított keresetükhöz képest jelentősen pervesztések lettek, így a megyei bíróság által e körben meghatározott, összesen 48.393,- forint a felhívott

jogsabályi rendelkezések és indokok alapján méltányos összegnek minősül, ez a felperesek által meghatározott mértékre nem emelhető fel. A perköltség megállapítására a jelenleg hatályos 32/2003/VIII.22./IM. rendelet nem alkalmazható, mivel az 5.§./1/ bekezdése értelmében ezen rendelet rendelkezéseit csak a hatálybalépést követően indult ügyekben kell alkalmazni.

Mindezen indokok alapján az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§. (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a felperesek pervesztesek lettek, így a Pp. 78.§. (1) bekezdése értelmében a felpereseket kötelezte egyetemlegesen az I.r. alperes másodfokú perköltségének a megfizetésére.

A per az I.r. alperes vonatkozásában tárgyi illetékfeljegyzési jogos, így a tárgyi illetékfeljegyzés folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket egyetemlegesen a felperesek kötelesek megfizetni a már felhívott Pp.78.§. (1) bekezdése szerint.

Győr, 2008. évi március hó 6. napján

Dr. Ábrahám Éva sk. . Vass Mária sk.
a tanács elnöke előadó bíró

Dr. Lezsák József sk.
bíró